

РЕШЕНИЕ

№ 7013

София, 22.05.2013

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тридесети януари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА

ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 12941/2012.

Станка Чолакова
Никола Невенчин
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

и с участието
изслуша докладваното

Производство по чл. 208 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на М.И.Б., от гр. София против решение № 4514 от 02.08.2012 г. по административно дело № 5035 / 2012 г. по описа на Административен съд София град/АССГ/, с което е отхвърлена жалбата му против решение № 47/06.12.2011г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. Поддържат се оплаквания за неправилност поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствени правила и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т.3 от АПК.

Ответната по жалбата страна, Н.Й.Й., от гр. София счита същата за неоснователна. Камарата на частните съдебни изпълнители, гр. София, КЗЛД и Министъра на регионалното развитие благоустройството, редовно призовани, не изпращат представител и не изразяват становище.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационното оспорване.

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, на сочените основания и след проверка на съдебното решение за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, намира същата за неоснователна.

За да отхвърли оспорването на М.И.Б. срещу соченото по-горе решение на Комисията за защита на личните данни – първоинстанционния съд е приел, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и в установената форма, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила; правилно е приложен материалния закон.

Съдът е констатирал, че административния орган е постановил акта си при условията на чл.173 ,ал.2 АПК- върната от съд преписка за ново произнасяне по същество, със задължителни указания по прилагане на закона. От своя страна съда е постановил акта си при условията на чл. 224 АПК- сочещ, че указанията на Върховния административен съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото .

На тази плоскост решението на първоинстанционния съд е правилно и обосновано.

По делото е установено, че Частния съдебен изпълнител/ЧСИ/ М.И.Б., в качеството му на администратор на лични данни е обработвал такива за Н.Й.Й. и семейството ѝ по повод образувано изп.дело № 20088380400352 / 2008 г. със страни – вискател „Т.-С.” АД, гр. София и длъжник „8М.” АД, гр. София, чийто изпълнителен директор е била Н.Й.Й.

Съгласно констативен акт към Ж-47/08г./02.10.2008г. проверяващ екип на КЗЛД е извършил проверка на ЧСИ на основание чл. 12, ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и е констатирал, че при него има образувано изпълнително дело №20088380400352/2008г. с длъжник ТД”8М.” АД, гр. София, чийто изпълнителен директор и представляващ Н.Й.Й. е отказвала връчването на книжа, свързани с изпълнителното дело и това е наложило ползването на Националната база данни „Население”, до която ЧСИ е имал право на достъп по силата на сключено споразумение с Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

По жалба на Н.Й.Й. КЗЛД е постановила решение № 47/2008г. /жалбата е счтена за неоснователна/, което решение на административния орган е отменено с влязло в сила решение.

Съобразявайки се със задължителните указания на съда – КЗЛД е приела, че обработването на лични данни е осъществено в по- голям обем от целта наложила използването на данните ; самата Н.Й.Й. е субект, различен от длъжника по изпълнителното дело, факт несъобразен от ЧСИ. Използването на личните данни на Н.Й.Й., за да и бъдат връчени книжа по изпълнителното дело за представляването от нея търговско дружество е в несъответствие с установения ред по чл. 50 от ГПК. Наличието на легитимен достъп до лични данни по реда на чл. 106, ал.1, т.2 от Закона за гражданска регистрация не сочи правомерност на предприетите действия, поради което

жалбата на Н.Й.Й. е уважена, като на ЧСИ са дадени задължителни предписания- да заличи личните данни на физическото лице.

Съдебното решение е надлежно мотивирано и не са налице релевираните с касационната жалба пороци за съществени нарушения на съдопроизводствени правила. Съдът е обсъдил събраните по делото доказателства, съпоставяйки и анализирайки установените фактически обстоятелства по отделно и в тяхната съвкупност и въз основа на задължителните указания на ВАС е достигнал до правилния извод за законосъобразност на оспорения административен акт.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4514 от 02.08.2012 г. по административно дело № 5035 / 2012 г. по описа на Административен съд София град.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Анна Димитрова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Виолета Главинова
/п/ Еманоил Митев